

Az első lépések az Olimpia felé - versenyzőpalántaként Bánkúton (1998-2006)

Az első önálló csúszásom (még botok nélkül) Édesanyám kezei közé. Alig voltam 2 és fél éves, a verbális kommunikáció még nem ment, de láttam, éreztem, hogy mit kell kezdeni a sílécekkel. Bánkúton jó hangulatban, kellemes környezetben, noha itt-ott nehéz terepen kezdődött az én sí-karrierem.

Az első bátor önálló menetem a Bánkúti Síklub menedékháza előtt. Most itt működik a Bánkúti Síiskola. Jó hely a síelés elkezdésére.... A karrier kezdete 51 cm-re levágott sílécekkel, amelyekről lelógott a kötés hátsó része.

Akkoriban tilos volt egy felnőtt lábán tolva liftezni, így édesapám nyakában, vagy egy még kellemetlenebb helyzetben a hátára kötözve utaztam, sokszor mély álomban a hegy tetejére.

Így tanított édesapám helyes tartással kanyarodni. Jól bevált a módszer, szabadon tudtam mozogni és a botjaiban fogódkodtam.

Az első síszezonomat Japánban folytathattam, amit még kettő követett ott kiváló pályákon és óriási hóban, de 4-5 évesen az még csak a síelés alapjait jelentette. Japánból visszatérve kiváló hóviszonyokat találtunk a hazai síterepemen, Bánkúton. Itt a viszonylagos közelség lehetővé tette, hogy a hétvégen mindenképpen, de alkalmanként délutáni-esti síelésekre hétköznapi is felmenjünk síelni. Megkezdődött az intenzív és strukturált, tudatos sítechnika tanulásom, edzésem. Az instrukciókat értettem, (elég sokan mások is hallották) sőt egyre inkább sikerült is végrehajtani. Elég korán kezdtem el a kapus edzéseket, amelyek még jobban élveztem, mint a szabad – de kontrollált – síelést. Ez nagyon élvezetes volt (és marad azóta is) nekem.

Felnőtt stanglikkal tűzött pályában 8 évesen (Édesapám kiabálására és gesztusaira is figyelnem kellett).

Bánkút a „mi sítrepünk” Miskolc mellett. Kiváló hely egy gyors edzésre, ha az időjárás is úgy akarja.

Mások is érdeklődve figyelték a – nemcsak néha – hangos családi edzéseinket, és csatlakozni akartak. Így alakította meg Édesapám az önkéntes versenycsapatunkat (Bánkút Sí Klub Versenyszakosztály – BSKV) 2003-2004-ben egy pár korom béli tehetséges gyerekekkel.

Családi tradíciókat folytatva Édesapám a BAZ Megyei Sí Szövetség elnöke lett és sok versenyt rendezett Bánkúton. Volt köztük országos Magyar Kupa futam is, de a tömegversenyeken is indultam

Csilllogó érmeket és kupákat nyerhettem a Bánkúton rendezett versenyeken, már 9 évesen, 2004-ben is.

Igazán jó havon edzettünk Bánkúton 2004-ben és végre egy igazán jó gyerek versenysít is kaptam.

A vastag felnőtt stangliktól sem féltem (csak egy kicsit), és esti edzésen átugrottam akiket kellett, már 2004-ben.

A 2005-ös síszezon Bánkúton igen hosszú lett, jó sok hó volt még márciusban is. Ki is használtuk, nemcsak a hétvégéken. Ez volt a technikai fejlődésem legfontosabb állomása. Emellett élveztem a bánkúti környezetben a síelést. Valami különleges otthonos, barátságos az atmoszféra az azóta egészen divatos retro jelleggel együtt. Van egy pár YouTube video is fent a bánkúti edzésekről, de most mutatok egy pár jellemző képet Magyarország talán legjobb, legnagyobb sípályájáról, a bánkúti 1-esről:

A legjobb edzőpartneremmel és edzőmmel, Apukámmal Bánkúton az 1-es pályán, 2005-ben. A korkülönbség köztünk 35 év, az időkülönbség a pályán nem volt olyan nagy ...akkor. Most nagyobb lenne, de fordítva...

2005 Március 15-i nemzeti ünnep, persze a pályán, Bánkúton. A kistestvérem kezd belesimulni a családi sí aktivitásba Anya hátán. Csak a szintén nagy szívó Kékesi Nagyapám hiányzik a körből, aki éppen ekkor hagyott el bennünket fizikailag.

A bánkúti technikával rendszeres résztvevője lettem a Szlovák Kupa versenyeknek, és nem is maradtam le nagyon a legjobb szlovák gyerekektől (akik általában világszínvonalat is képviselnek ilyen korukban). Hivatalosan nem Magyarországot, hanem a Bánkút Síklubot képviseltem, hiszen nem a Magyar Sí Szövetség nevezett, azonban tudták, hogy magyar vagyok (illetve apai ágon 12,5% szlovák). Több jó szlovák barátot is szereztem, akikkel azóta a világ több pontján találkoztam nemzetközi versenyeken. .

Az első Szlovák Kupa versenyemen, a pályán, és utána a célban (Vysna Boca, 2005). A lányok versenyét általában Petra Vlhova (ugye jól csengő név...), vagy Katka Miklosova nyerte. A fiúknál Roman Murin és Martin Hyska voltak a favoritok. Őket akkor még nem nagyon tudtam megverni. Azóta azonban többet edzettem Bánkúton (is).

A 2006. év már zsinórban a harmadik nagyon havas szezon volt Bánkúton. Iskola után sokat jártunk fel edzeni, ha csak egy –két órára is.

Délutáni –estébe nyúló – tréning Bánkúton, a szenzációs 1-es pályán. (a retro feeling-et a retro autó egészítette ki).

2006-ban utolsó éves gyerekként elindultam a serdülő Magyar Bajnokságon és nagy küzdelemben, állvédó nélkül véres szájjal érve célba megnyertem a műlesiklást... Aztán jöttek a kemény évek sok edzéssel Bánkúton, Szlovák Kupák, nemzetközi gyerekversenyek, aztán nemzetközi FIS edzőtáborok, végül a felnőtt válogatott program sok nemzetközi versennyel. Nyertem az Ifjúsági Világbajnokságokon az U18-ban műlesiklást, érmet más számban, faragtam a FIS pontjaimat, több felnőtt világbajnokságon is szerepeltem. Így telt el még 12 év és Bánkútról eljutottam a 2018. évi Téli Olimpia (Pyeongchang, Dél-Korea). Az alábbi néhány kép ízelítőt ad az olimpiai küzdelmeimről, amit sajnos a YouTube-ra videoban nem lehet feltenni egyelőre. A képek azonban jól illeszkednek a fenti bánkúti képek sorozatához 12 évnyi kemény edzőmunka és versenyzés időszakát átugorva a két korszak között.

Persze előtte a 2017. évi felnőtt Világbajnokság (St. Moritz)

A top 30-as olimpiai slalom eredményem az eddigi legjobb magyar olimpiai műlesikló teljesítményt is jelentette, de a modern időkben a speciál lesikló számot sem teljesítette előttem magyar férfi. Persze a világbajnokságról is első magyarként kvalifikáltam a slalom döntőbe, meg teljesítettem a downhill-t, komolyabb sebességi rákészülő tréningek nélkül. Mindez – a sok magyar bajnoki győzelmen túl - talán bizonyítja azt, amit mindig is akartunk, hogy nemcsak Ausztriában élve, síiskolába járva, hanem innen Bánkútról – szlovák lehetőségekkel kiegészítve – egyszerű háttérrel is el lehet jutni a nemzetközi szintig az alpesi síben. Remélem lesz még egy sikeres Bánkúti Síklub Versenyszakosztály, ahol lelkes és tehetséges gyerekek és szülők tudnak újabb eredményeket elérni a bánkúti bázis háttérével.